

Прерогатива живопису

Ольга КРАСОВСЬКА,
Ольга ПРОКОПЧУК (фото)

Мистецький Арсенал презентував культурно стурбованій українській столиці міжнародну виставку «60 років світового сучасного мистецтва».

Об'єкт художньої творчості за 50 років набуває статусу антикваріату. Виходить, сучасне мистецтво ось уже 10 років, як у лавці старожитностей. Та це аж ніяк не означає, що воно, колись провокативне, обросло сивою бородою. Цимес художніх робіт саме в тому, що з роками вони не лише не старіють – стають від тривалої витримки дедалі ціннішими. А, до речі, революційний, як для повосенної планети, поп-арт уже давно нікого не шокує. На тлі нинішнього актуального мистецтва він видається, якщо утрирувати, геть консервативним.

Відкриття виставки відвідав господар 340 представлених експонатів португалець Агостіно Кордейро, власник галереї *Cordeiros*, він же – колекціонер і видавець. А привезені до Києва твори – то лише невелика частка його зібрання. Гості Арсеналу чомусь найбільше тишилися присутністю у виставковому просторі робіт культової персони поп-арту Енді Уорхола. Та він, уроджений Андрій Варгула (коріння якого, нагадаємо, у Словаччині) – аж ніяк не єдиний подарунок київським глядачам від сеньйора Кордейро.

У когорті експонентів – 60 художників із Португалії, Іспанії, Америки, Німеччини, Італії, котрі впродовж останніх 60 років, кожен у свій час, зробили собі імена в мистецтві. На нашу увагу з-поміж багатьох інших сміливо розраховують роботи Мікеля Барсело, Рафаеля Коногара, Луїса Феїто, Джуліана Шнабеля, Лайнера Феттінга, Антоні Тапіеса, Нікі Доберман, Роберта Гіану. На вернісаж власною персоною прибули Антоніо Маседо і Маріо Бісмарк, твори яких тут демонструються. А ще Томас Паредес, президент Мадридської асоціації арт-критиків, консультант королівської родини з питань мистецтва.

То ж чим знаменне вторгнення безмежно цікавої виставки в київський арт-простір? Передусім пріоритетністю живопису, який в Україні останніми роками енергійно оговтується від удущення в 1990-х (хай не знає цих сумнозвісних історичних нюансів сеньйор Кордейро).

По-друге, господар галереї *Cordeiros* «запав» на українських художників і навіть дозрів до придбання півдюжини їхніх робіт (чиїх – поки що тримається в таємниці).

По-третє, вітчизняна навколохудожня публіка близько познайомилася з Португалією мистецькою (а не лише тією, в якій 60 тисяч українців самовиражаються як будівельники та посудомийки).

І ще одне. Невимовне щастя – споглядати таку велику, розмаїту добірку творів на одному, окремо взятому клаптику землі на імення Мистецький Арсенал. До слова, щось аналогічне на відкритті констатував і португальський збирач прекрасного Агостіно Кордейро.

